

Cesta ku konverzii

Soulino Sphabmixay bol ešte veľmi malý, keď jeho rodina musela utiecť z Laosu. Víťazstvo komunistickej revolúcie ich prinútilo odísť do Španielska, kde sa ocitli v roku 1980 ako politickí utečenci. Táto dlhá cesta bola Božím nástrojom, ktorý ho priblížil k viere.

05.09.2013

Aj keď si bol pokrstený až v trinástom roku života, mal si už predtým v Laose nejaký kontakt s

kresťanstvom? Aké bolo tvoje prvé stretnutie s vierou?

V Laose som chodil do katolíckej školy Notre Dame. A hoci som tam získal len základnú predstavu o kresťanstve, považujem túto skúsenosť pre môj neskorší krst za podstatnú. Prívetivosť a hlboká viera týchto rehoľníč sa mi ako dieťaťu hlboko vryla do pamäti. A súčasne osobný Boh, Boh, ktorý zomrel na kríži, to bolo pre mňa niečo neuveriteľné, niečo, čo priťahovalo moju pozornosť.

Chodil si ešte do školy, keď ste museli opustiť svoju krajinu. Mohol by si nám porozprávať o tomto období?

Na začiatku ušiel najskôr môj otec, brat a ja. Prešli sme cez rieku Mekong s nádejou, že v Thajsku dostaneme azyl a neskôr za nami bude môcť prísť aj mamka a sestra. Boli sme mesiac vo väzení a potom

nás thajskí vojaci odvieďli do utečeneckého tábora. Akonáhle sme sa tam dostali, poslal otec niekoľkých mužov, aby previedli matku a sestru, ktoré boli vtedy ešte v Laose. A vďaka Bohu v tomto dobrodružstve, dramatickom dobrodružstve, nikto z nás nezahynul. Zachránili sme sa celá rodina.

A odtiaľ do Španielska...

Akonáhle sme boli všetci spolu, požiadal otec cez OSN o krajinu, ktorá by nás prijala. Ponúklo sa vtedy Španielsko, že prijme rodiny z juhovýchodnej Ázie. A tak sme sa stretli s úradníkom z ambasády a neskôr sme sa presunuli spolu s ďalšími päťdesiatimi rodinami do Španielska. Cestovali sme z Bangkoku do Santiaga de Compostela. Naším prvým útočiskom bola Bayona.

V Galícii sme zostali dva mesiace, od apríla do júna 1980. Chodili sme na

intenzívne hodiny španielčiny. Keď sa toto obdobie skončilo, poslali nás do Palencie. Tam chcel Boh dokončiť prácu, ktorú začal pred časom v škole Notre Dame v Laose.

A na to chcel použiť ako nástroj kňaza, ktorý vyučoval a dával formáciu v škole, do ktorej si chodil. Ako si sa spoznal s donom Florentinom?

Môj brat a ja sme študovali posledné predmety na základnej škole v Ramón Carande. Jedného dňa nás zďiaľky uvidel, prišiel k nám a chvíľu sme sa spolu rozprávali. Zaujímal sa o náš príbeh a porozprával sa tiež s našimi rodičmi. A tak nezostávalo nič iné, než ho pozvať k nám domov. Časom si získal našu dôveru a lásku. Jeho príjemné vystupovanie a materiálna pomoc – pri jednej príležitosti nám zabezpečil kúrenie – spôsobili, že si získal dôveru môjho otca, ktorý súhlasil s tým, aby môjho

brata a mňa učil katolícke náboženstvo.

Spomínaš si na niečo z tých katechéz?

Chodili sme dvakrát do týždňa. Učil nás katechizmus a čítali sme Bibliu. Dost' často sme uvažovali o knihe Exodus, pretože skúsenosť izraelského ľudu bola podobná tej našej. Ukazoval nám, aký je Boh dobrý, že nás vyviedol z krajiny vo vojnovom stave a priviedol nás do Španielska, demokratického a mierového štátu. Dal nám dve Biblie na čítanie, to nám pomaly otváralo oči. O dva roky neskôr sme požiadali o krst. Brat mal vtedy pätnásť rokov, ja trinásť.

Ako došlo k stretnutiu s Opus Dei?

Bolo to krátko po mojom krste. Bol som vo ôsmom ročníku základnej školy Padre Claret a mal som dvoch priateľov, ktorí ma pozvali do centra

mladých, kde sa študovalo v duchu odkazu svätého Josemaríu.

Rozprávali mi o aktivitách, ktoré tam organizujú. Nechal som sa presvedčiť a tam som tiež objavil, okrem náuky, predovšetkým lásku.

Krátko po zoznámení s Dielom som mal príležitosť stretnúť sa s donom Álvaroom del Portillo, prelátom Opus Dei. Bolo to na prednáške v

Aldebaráne. Spýtal som sa ho, ako možno vytrvať v láske k Bohu.

Odpoveď bola plná sympatií a lásky.

Pre moju rodinu to bola veľká

skúsenosť. Pevne verím, že ako svätý Josemaría, tak aj jeho nástupca na čele Opus Dei, sa za mňa z neba prihovárajú.

Čo si o tom všetkom myslíš?

Myslím si, že Boh bol za všetkým.

Boli sme stratení v neznámej krajine, ktorej kultúra a jazyk sú úplne iné, ako tie naše. Napriek tomu sme vďaka škole Notre Dame spoznali

kresťanstvo a to nám veľmi pomohlo. Okrem toho nás rehoľnice naučili západné písmo, čo je potrebné ovládať, keď chcete čítať Bibliu a katechizmus. Teraz si uvedomujem, že Pán bol za tým všetkým a aj za naším útekom do Španielska. Vnímam Boha ako nežnú bytosť, ktorá sa nevnučuje, ale postupne sa dáva spoznávať. A tak som ho objavoval, bez toho, aby som sa nejakým spôsobom usiloval stať sa katolíkom, alebo hľadať Opus Dei. On bol v pozadí za touto cestou, vedľa mňa, viedol ma za ruku, ešte vtedy, keď som bol malé dieťa.

opusdei.org